

Анотация

Действието във всички синьо-червени приказки става в селска ферма, в една планинска област във Франция, недалеч от границата с Швейцария. Всичко се развива на фона на ежедневните грижи, свързани с работата на полето, на нивата, в гората, в градината и в къщи. Но тези грижи са предимно грижи на родителите, а за същинските герои на приказките — малките русокоси момиченца Делфин и Маринет и техните верни приятели — животните от фермата и животните от близката гора, остават игрите, забавленията и лудориите.

Всяка синьо-червена приказка на Марсел Еме започва без родителите — те обикновено отсъствуват, или са в града, или на полето, или при добрия чичо Алфред. Всичко или почти всичко в приказките става извън тяхната воля и желание. Обикновено заръките им не се спазват, а забраните се нарушават. Децата често не им вярват и сами искат да се убедят дали вълкът например е толкова лош, магарето толкова глупаво, прасето толкова суетно и самовлюбено. Вярно е, че родителите често се сърдят, мърморят и се оплакват от лудориите на децата си, наказват ги и почти непрекъснато ги заплашват с наказание. Но в основата си тези родители са добри хора, обожават децата си, удивяват се на въображението на момиченцата и понякога дори сами влизат в играта. Как иначе ще си обясним разговора на родителите с котарака Алфонс и особено остротите, които си разменят, при което връх взема, разбира се, самият Алфонс. В случая котаракът ни става особено симпатичен, тъй като доказва, че никой не цени неговия нощен труд по тавана.

И може би няма да сбъркаме, ако припомним, че сините и червени приказки са едновременно и за деца, и за възрастни и в такъв смисъл да изтълкуваме думите на самия писател, който казва: „Тези приказки са написани за деца на възраст от четири до седемдесет и пет години!“